

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори да се тълкува в смисъл, че един договор не може да се изпълнява без неравноправната клауза, когато в останалата си част договорът е неразумно тежък за продавача или доставчика?
- 2) В случай че неразумно тежък за продавача или доставчика договор не може да се изпълнява, може ли националният съд да спаси договора с цел защита на потребителя, като приложи диспозитивна разпоредба или като приспособи договора с правило, което да е поне поносимо за продавача или доставчика?
- 3) Позволява ли продължаване на изпълнението на договора в останалата му част, по смисъла на член 6, параграф 1 от Директива 93/13, обявяването за недействителна на клауза за предсрочна изискуемост?
- 4) Може ли потребителят да направи отказ пред съда, който разглежда спора, от режима на защита по Директива 93/13?
- 5) Съответства ли на принципа на ефективност по Директива 93/13 и на Хартата на основните права на Европейския съюз ⁽²⁾ национален процесуален закон, който обуславя материалноправните права или предимства на потребителя от неговото участие в особено бързо производство за принудително изпълнение върху ипотекиран имот, и не признава такива права или предимства в рамките на други производства?

⁽¹⁾ ОВ 1993, L 95, стр. 29.

⁽²⁾ ОВ 2000, С 364, стр. 1.

Преюдициално запитване от Audiencia Provincial de Alicante, осми състав (Испания), постъпило на
15 февруари 2016 г. — The Irish Dairy Board Co-operative Limited/Tindale & Stanton Ltd España, S.
L.

(Дело C-93/16)

(2016/C 156/37)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Audiencia Provincial de Alicante, осми състав

Страни в главното производство

Жалбоподател: The Irish Dairy Board Co-operative Limited

Ответник: Tindale & Stanton Ltd España, SL

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли член 9, параграф 1, буква б) от РМО ⁽¹⁾, доколкото изисква наличието на вероятност от объркване, за да може притежателят на марката на Общността да забрани на трето лице използването на знак в търговията без негово съгласие, в предвидените в този член случаи да се тълкува в смисъл, че позволява да се изключи вероятността от объркване, когато години наред поради толерантността на притежателя по-ранната марка на Общността е съществувала, съвместно и безконфликтно, в две държави членки на Съюза със сходни национални марки, доколкото липсата на вероятност от объркване в тези две държави се пренася към други държави членки или към целия Съюз с оглед на единното третиране, наложено на марката на Общността?
- 2) Възможно ли е в посочената в предходната точка хипотеза да се вземат предвид географските, демографските, икономическите или други характеристики на държавите, в които е било налице съвместното съществуване, за да се направи преценка на вероятността от объркване по такъв начин, че липсата на такова объркване в тези държави да може да се пренесе към трета държава или към целия Съюз?

- 3) Трябва ли в хипотезата на член 9, параграф 1, буква в) от РМО тази разпоредба да се тълкува в смисъл, че когато в продължение на определен брой години по-ранната марка е съществувала съвместно с оспорвания знак в две държави членки на Съюза без възражение на притежателя на по-ранната марка, тази толерантност на притежателя за използването на по-късния знак, по-конкретно в тези две държави може да се пренесе към останалата част от територията на Съюза с цел да се определи дали трето лице използва по-късния знак на правилно основание поради единното третиране, наложено на марката на Общността?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Преюдициално запитване от Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona (Испания), постъпило на 17 февруари 2016 г. — José María Pérez Retamero/TNT Express Worldwide S.L., Transportes Saripod S.L. и Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Дело C-97/16)

(2016/C 156/38)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de lo Social nº 3 de Barcelona

Страни в главното производство

Ищец: José María Pérez Retamero

Отговорник: TNT Express Worldwide S.L., Transportes Saripod S.L. y Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли определението за „транспортен работник“, установено в член 3, буква г) от Директива 2002/15/ЕО ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба като тази на член 1, параграф 3, буква г) от Статута на работниците, според която не могат да си считат за „транспортни работници“ „лицата, които въз основа на административни разрешения, на които са титуляри, предоставят транспортна услуга с [...] превозно средство [...], върху което имат право на собственост или непосредствено право на разпореждане [...]“?
- 2) Трябва ли член 3, буква д), втора алинея от Директивата („По смисъла на настоящата директива водачите, които не отговарят на тези изисквания, подлежат на същите задължения и се ползват със същите права като тези, предвидени за транспортните работници в настоящата директива“) да се разбира в смисъл, че ако не са изпълнени няколко или само едно от изискванията, установени за „самостоятелно заетите водачи“, става въпрос за „транспортен работник“?

⁽¹⁾ Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 година за организацията на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт (ОВ L 80, стр. 35; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 125).

Преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam (Нидерландия), постъпило на 24 февруари 2016 г. — Openbaar Ministerie/Paweł Dworzecki

(Дело C-108/16)

(2016/C 156/39)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam